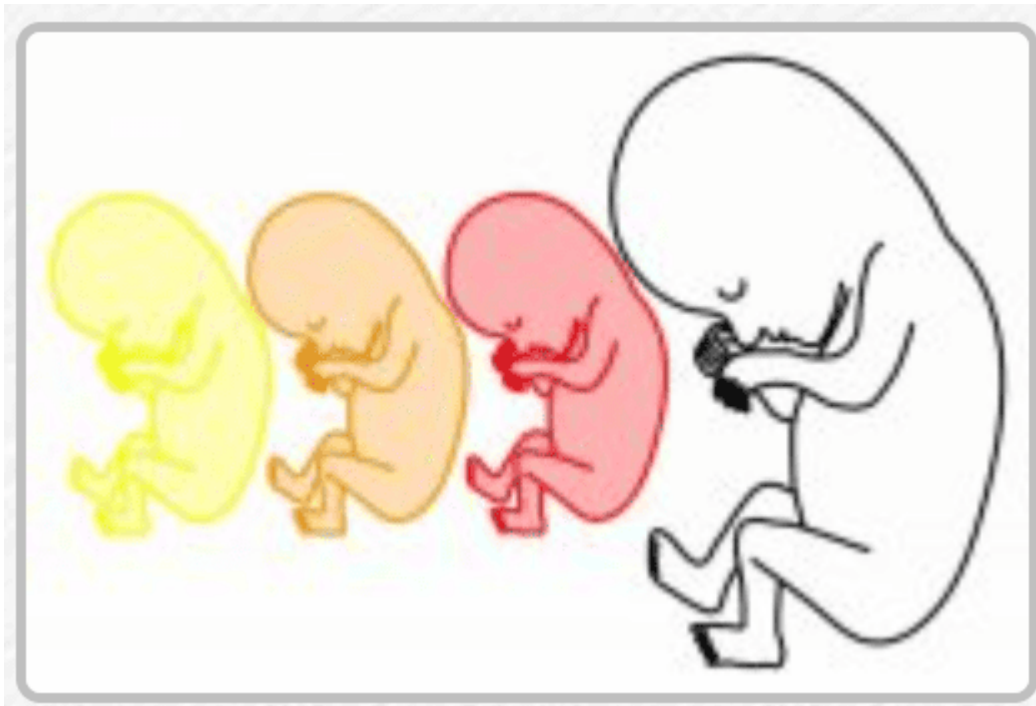

GNM: EMBRYOLOGIE

written by Vladimír Bartoš | 31. 1. 2024

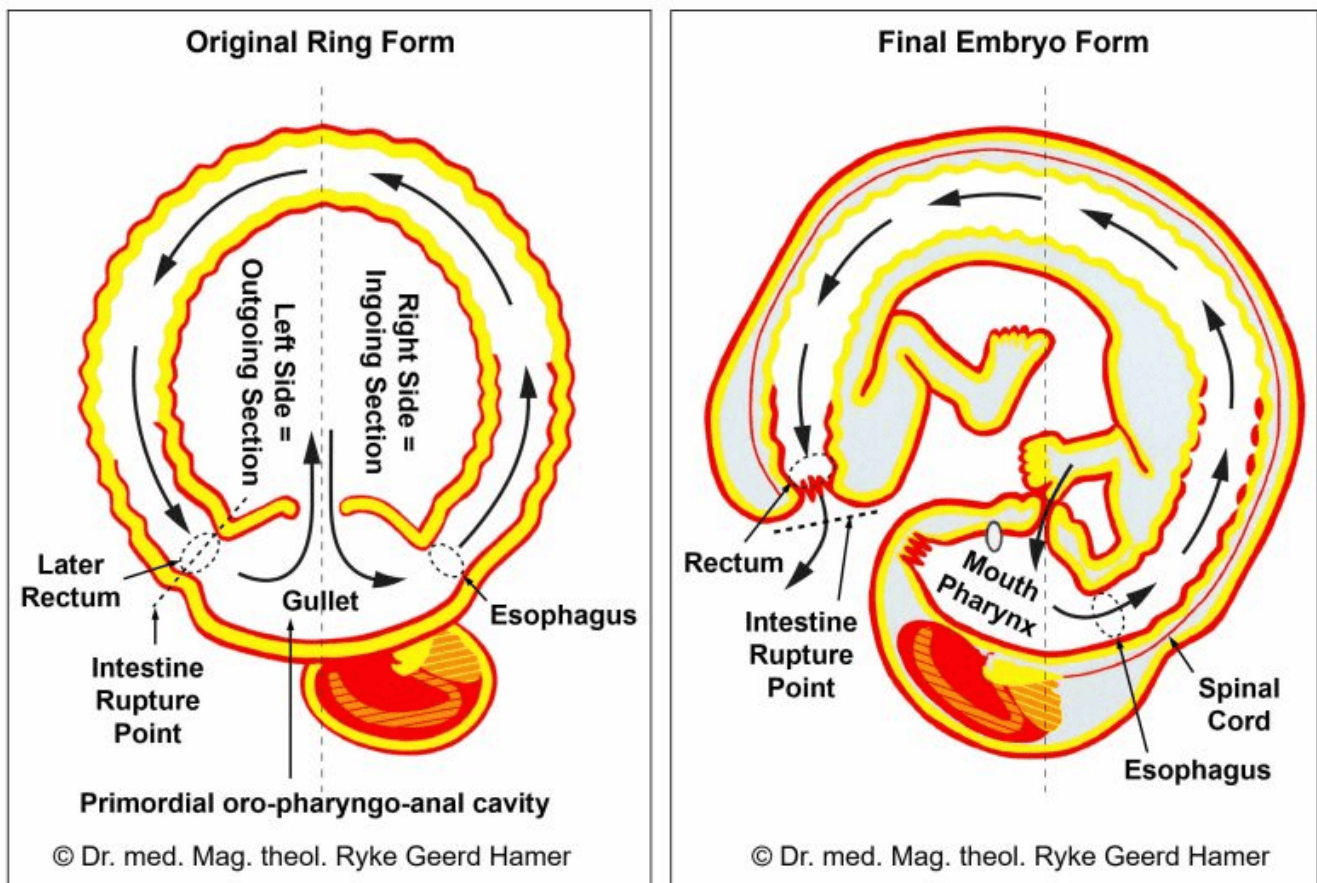
[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

„Věda o embryologii a naše znalosti o vývoji člověka jsou základem medicíny. Jsou to dva zdroje, které nám odhalují podstatu rakoviny a všech takzvaných nemocí“ (Dr. med. Ryke Geerd Hamer).

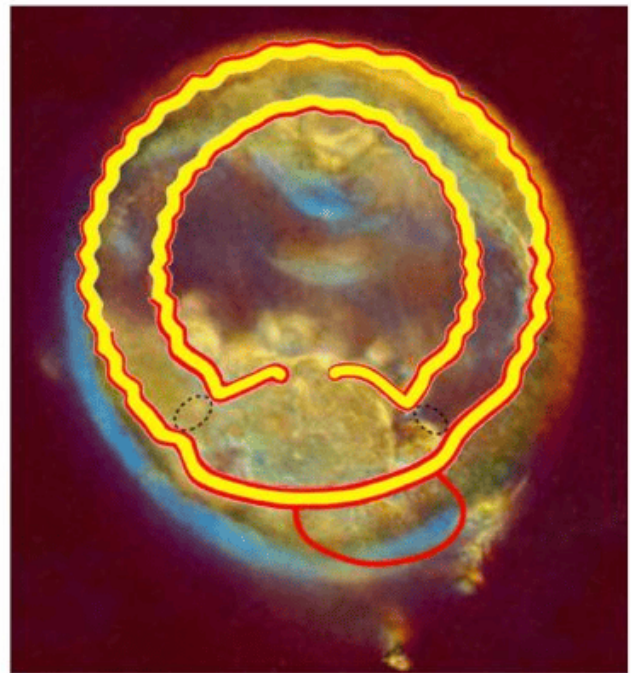
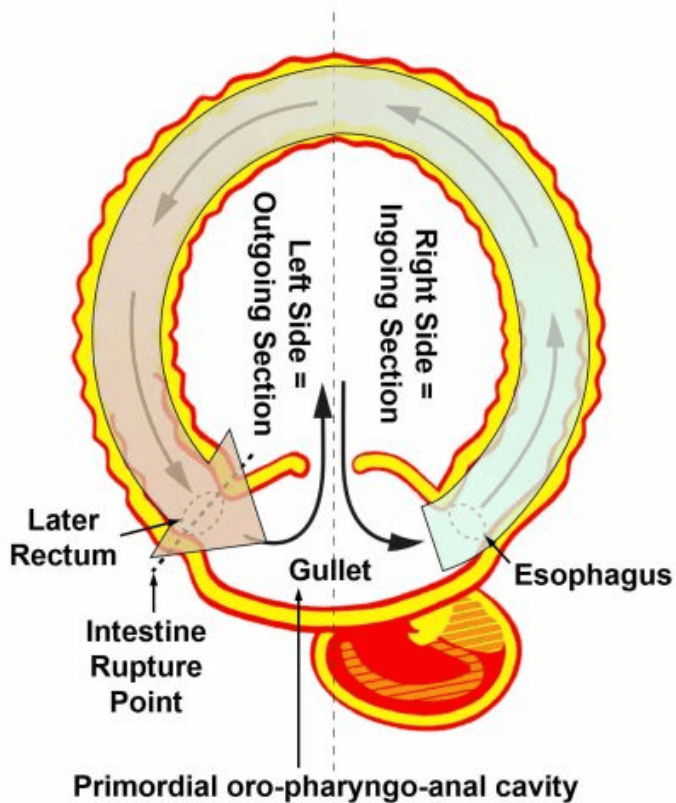
VÝVOJ OD PŮVODNÍ FORMY PRSTENCE KE KONEČNÉ FORMĚ EMBRYA

Lidský život začíná jako jediná buňka, která v sobě nese všechny instrukce pro svůj růst a vývoj. Počínaje prvním buněčným dělením roste embryo do shluku buněk zvaného **blastocysta**. Dva týdny po početí se blastocysta rozdělí na **tři zárodečné vrstvy**: vnitřní **endoderm**, vnější **ektoderm** a **mezoderm**, který se vytvoří mezi nimi. V průběhu těhotenství se z embryonálních zárodečných vrstev vyvinou všechny orgány a tkáně těla. Během tohoto období prochází rostoucí plod všemi vývojovými stádii od jednobuněčného organismu až po kompletní lidskou bytost. Ze tří zárodečných vrstev vznikají stejné typy tkání u všech organismů, včetně živočichů a rostlin.

POZNÁMKA: Teorii, že vývoj plodu (ontogeneze) kopíruje evoluční historii všech vzdálených předků (fylogeneze), formuloval v 19. století německý biolog Ernst Haeckel. Od počátku dvacátého století byl Haeckelův „biogenetický zákon“ na mnoha místech vyvrácen. Vědecká práce [Dr. Hamera](#) nabízí nový a rozšířený výklad Haeckelovy teorie tím, že ukazuje, že evoluční vývoj lidského organismu, včetně mozku, představuje [biologická konfliktní témata](#), která byla kdysi fázemi evoluce. To dokazuje, že Haeckelovo tvrzení je v zásadě pravdivé.

Original Ring Form

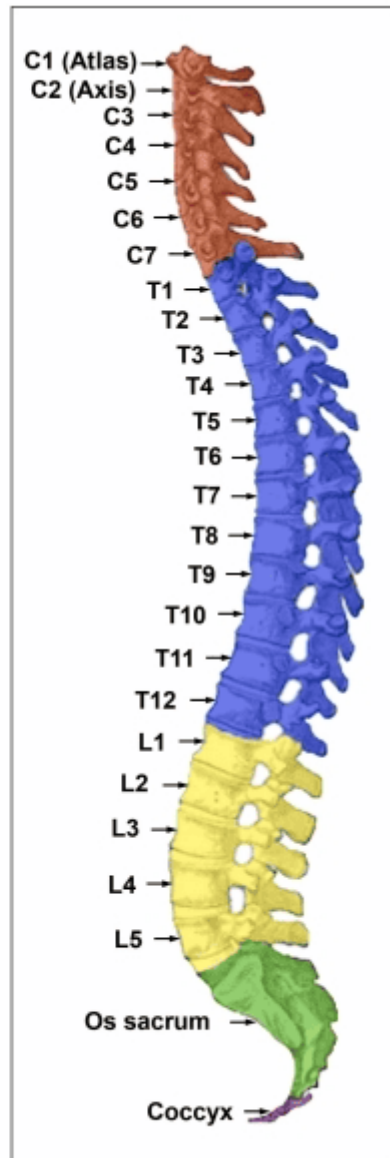
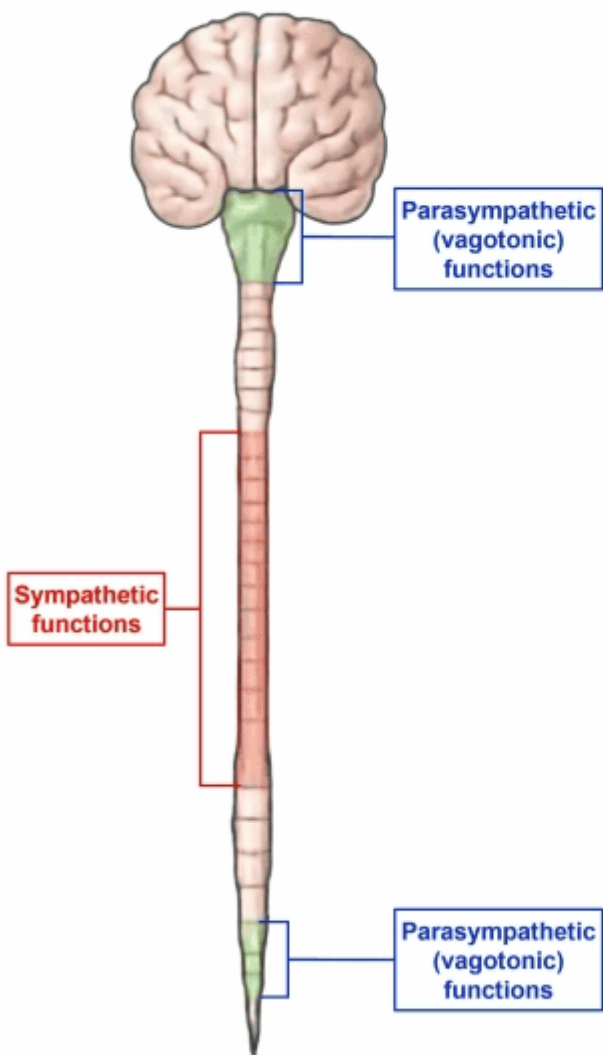

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

Z biologické vědy víme, že první formy života byly **prstencovité organismy** tvořené výhradně **střevem**. V této rané vývojové fázi sloužila tato **ŽLÁZA** (střevo) (prvotní oro-faryngo-anální dutina) jak k příjmu potravy, tak k odstraňování výkalů. Vstupní část střevního kanálu regulovala příjem a trávení, výstupní část vylučování (viz schéma).

Obrázek vpravo ukazuje pětidenní lidské embryo. Forma prstence je stále zachována.

Autonomic Nervous System

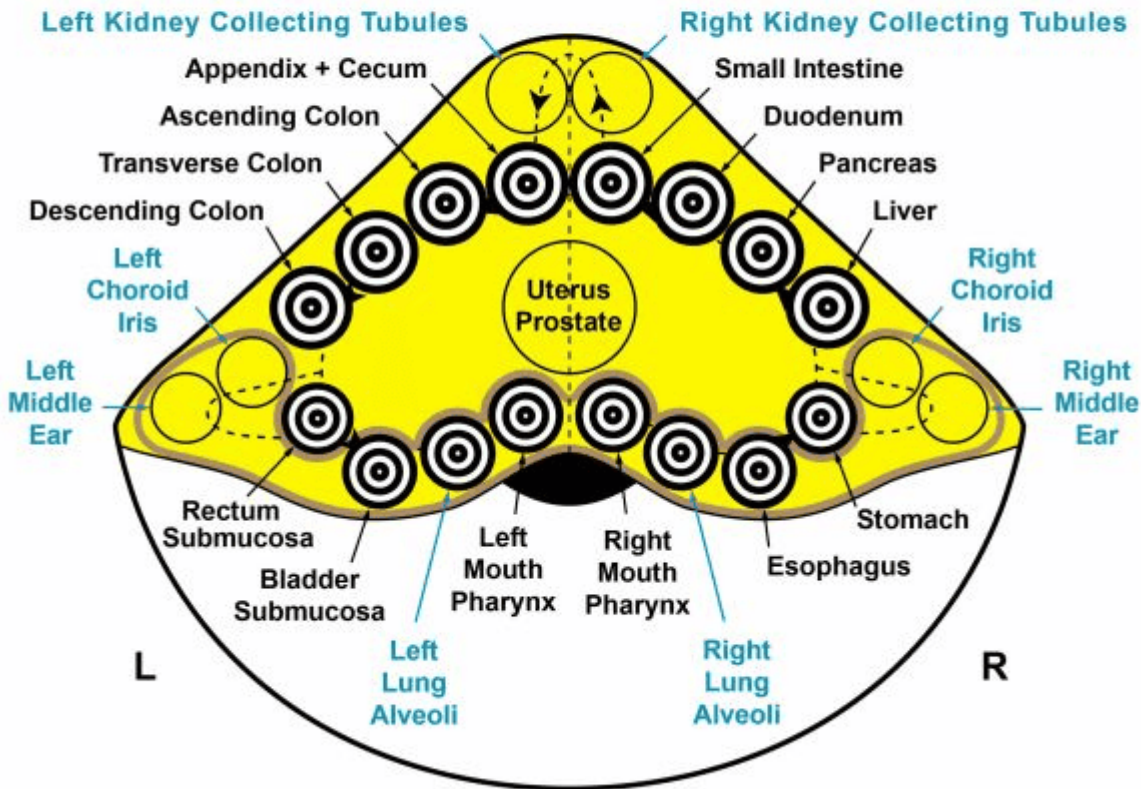
Rozložení nervů autonomního nervového systému před narozením rovněž ukazuje na primordiální **prstencovou formu**. Zatímco sympatické nervy jsou uspořádány uprostřed **míchy**, parasympatické (vagotonické) nervy se nacházejí na periferii, a to na bázi mozku a v křížové oblasti, v blízkosti hltanu a konečníku. To silně naznačuje, že parasympatické oddíly byly kdysi propojeny.

Musíme si představit vývoj míchy a páteře postupně od krční (C), hrudní (T) a bederní páteře (L) ke křížové kosti; nejprve v kruhovém uspořádání rovnajícím se prstencovému tvaru střeva. O horní a dolní části páteře můžeme hovořit až poté, co se střevo rozpadlo. Sympatické kmeny, což jsou dva dlouhé řetězce nervů na každé straně obratlů, umožňují nervovým vláknům cestovat k míšním nervům, které jsou nadřazené nebo podřazené tomu, z něhož vycházejí.

**BRAINSTEM
Top View**

LEFT SIDE OF BRAINSTEM
Elimination of Feces
OUTGOING MORSEL

RIGHT SIDE OF BRAINSTEM
Intake and Digestion of Food
INGOING MORSEL

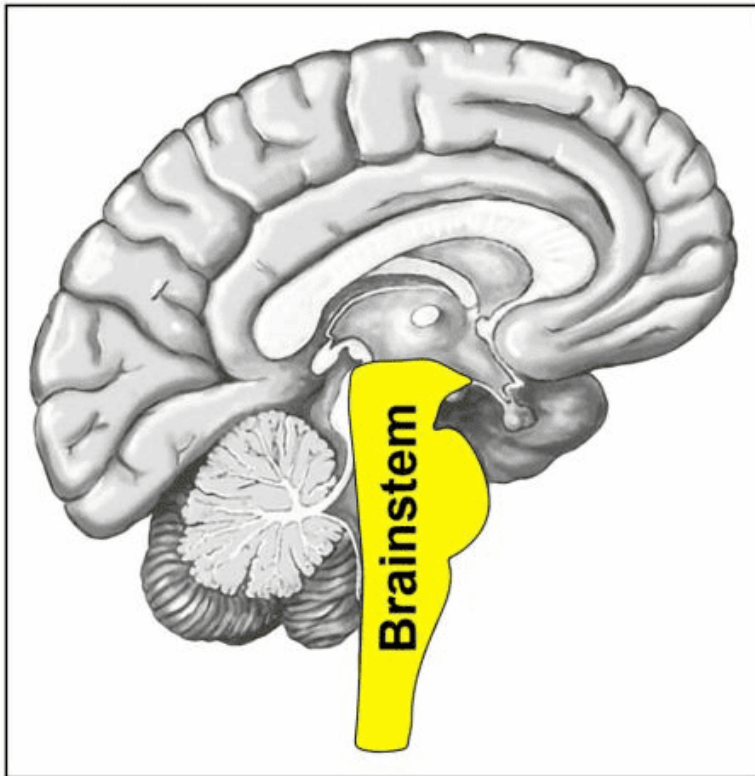

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

V **MOZKOVÉM KMENI**, nejstarší části mozku, jsou řídicí centra orgánů trávicího traktu rovněž uspořádána do **kruhu**, počínaje pravou hemisférou s mozkovými relé úst a hltanu (vč. štítné žlázy, příštítných tělísek), jícnu, žaludku, jaterního parenchymu, slinivky břišní, dvanáctníku, tenkého střeva, pokračuje proti směru hodinových ručiček mozkovými relé apendixu, céka, tlustého střeva, konečníku a močového měchýře na levé straně mozkového kmene. Přejít z pravé do levé hemisféry mozkového kmene odpovídá na úrovni orgánů ileocékální chlopni, umístěné mezi tenkým střevem a cékem, prvním úsekem tlustého střeva.

Ze střevní sliznice pocházejí plicní alveoly, střední ucho a Eustachovy trubice, slzné žlázy, cévnatka, duhovka a řasnaté těleso očí, sběrné kanálky ledvin, dřev nadledvin, prostata, děloha a vejcovody, Bartholinovy žlázy, žlázy produkující smegma a také hypofýza, epifýza a choroidní plexus. Jsou tedy řízeny z mozkového kmene.

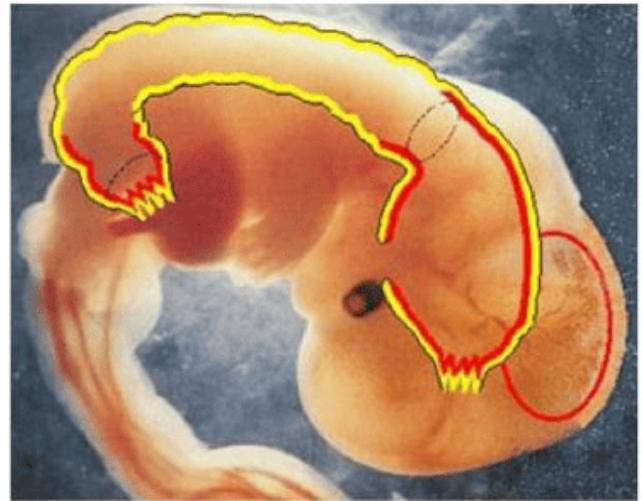
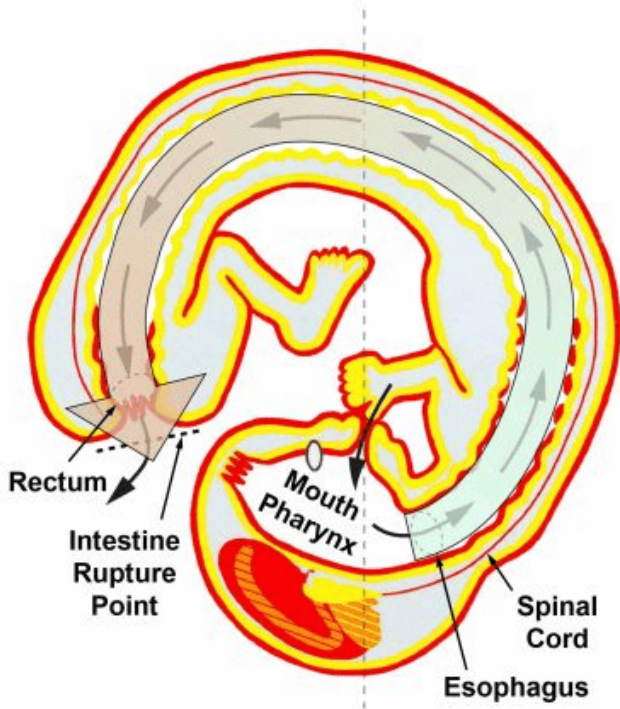
Stejně jako střevní buňky absorbují ([absorpční kvalita](#)) a tráví ([sekreční kvalita](#)) „sousto potravy“, plicní alveoly „absorbují“ a „tráví“ „sousto vzduchu“, střední ucho a Eustachovy trubice „sousto zvuku“, slzné žlázy a uvea „sousto zraku“ a sběrné kanálky ledvin „sousto vody“.

Všechny orgány, které jsou řízeny z **MOZKOVÉHO KMENE**, pocházejí z **ENDODERMU**, první a nejstarší embryonální zárodečné vrstvy. Vzhledem ke svému původu ze střevní sliznice se skládají z **STŘEVNÍHO CYLINDRICKÉHO EPITELU** (INTESTINAL CYLINDER EPITHELIUM).

V případě [biologického konfliktu](#) vytváří související orgán během [konfliktně aktivní fáze](#) buněčnou proliferaci. Ve [fázi hojení](#) jsou další buňky odstraněny [pomocí hub a tuberkulózních bakterií](#).

Final Embryo Form

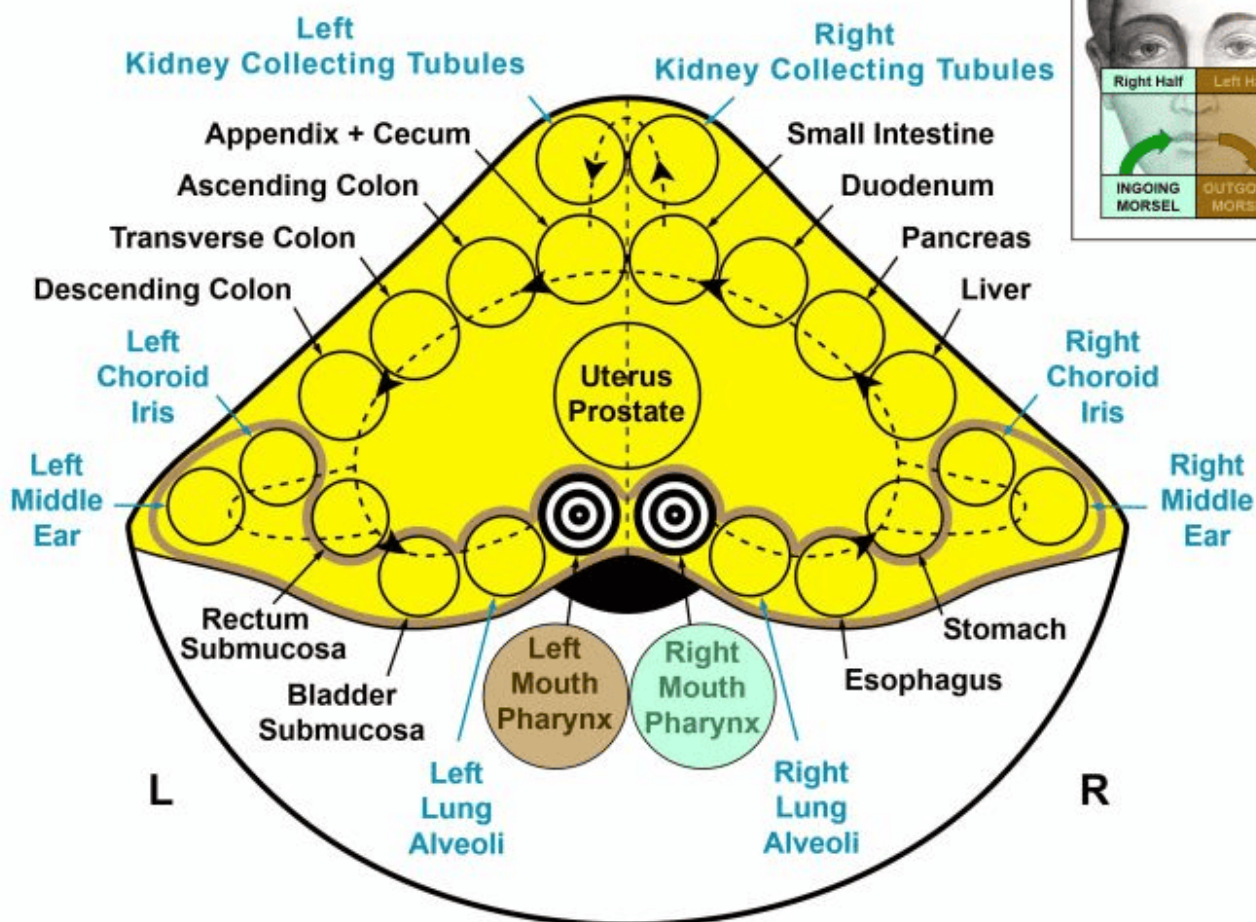
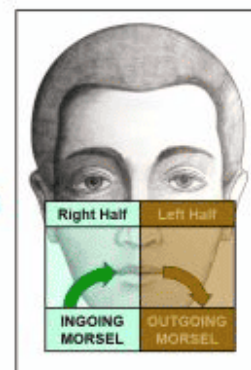

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

V průběhu evoluce se **STŘEVO ROZDĚLIL**O. Z nového otvoru výstupní části se vyvinul dnešní [konečník](#), ze zbývajících částí žlázy se staly vcelku [ústa a hltan](#) (viz schéma).

Obrázek vpravo ukazuje další vývoj plodu do konečné podoby embrya, přičemž jsou zde zakresleny zárodečné vrstvy.

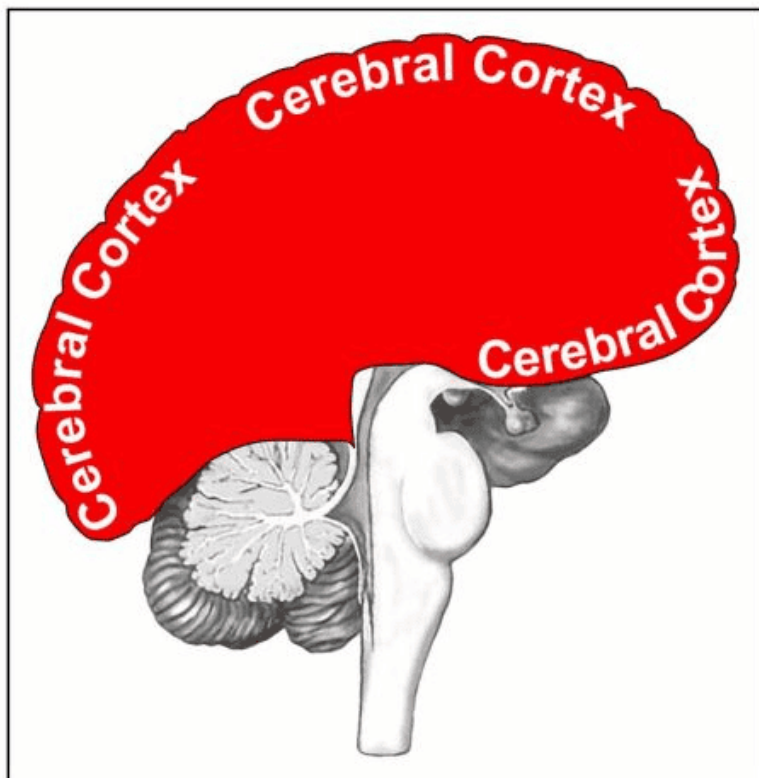
**BRAINSTEM
Top View**

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

K rozdělení střeva došlo v blízkosti levé poloviny jícnu. To vysvětluje, proč je řídicí centrum úst a hltanu rozděleno do dvou mozkových relé umístěných proti sobě ve střední čáře hemisfér mozkového kmene.

Pravá polovina úst a hltanu je řízena z pravé strany mozkového kmene, která stále reguluje polykání („vstupující sousto“), zatímco levá polovina úst a hltanu je řízena z levé strany mozkového kmene, která však již nereguluje vylučování (to je nyní řízeno konečníkem), ale místo toho reflex zvracení (pozůstatek dřívější funkce jícnu na odstraňování výkalů). Zachování původní inervace levé poloviny jícnu slouží také biologickému účelu, aby bylo možné vyvrhnout sousto (kvalita vylučování), které by mohlo organismu uškodit.

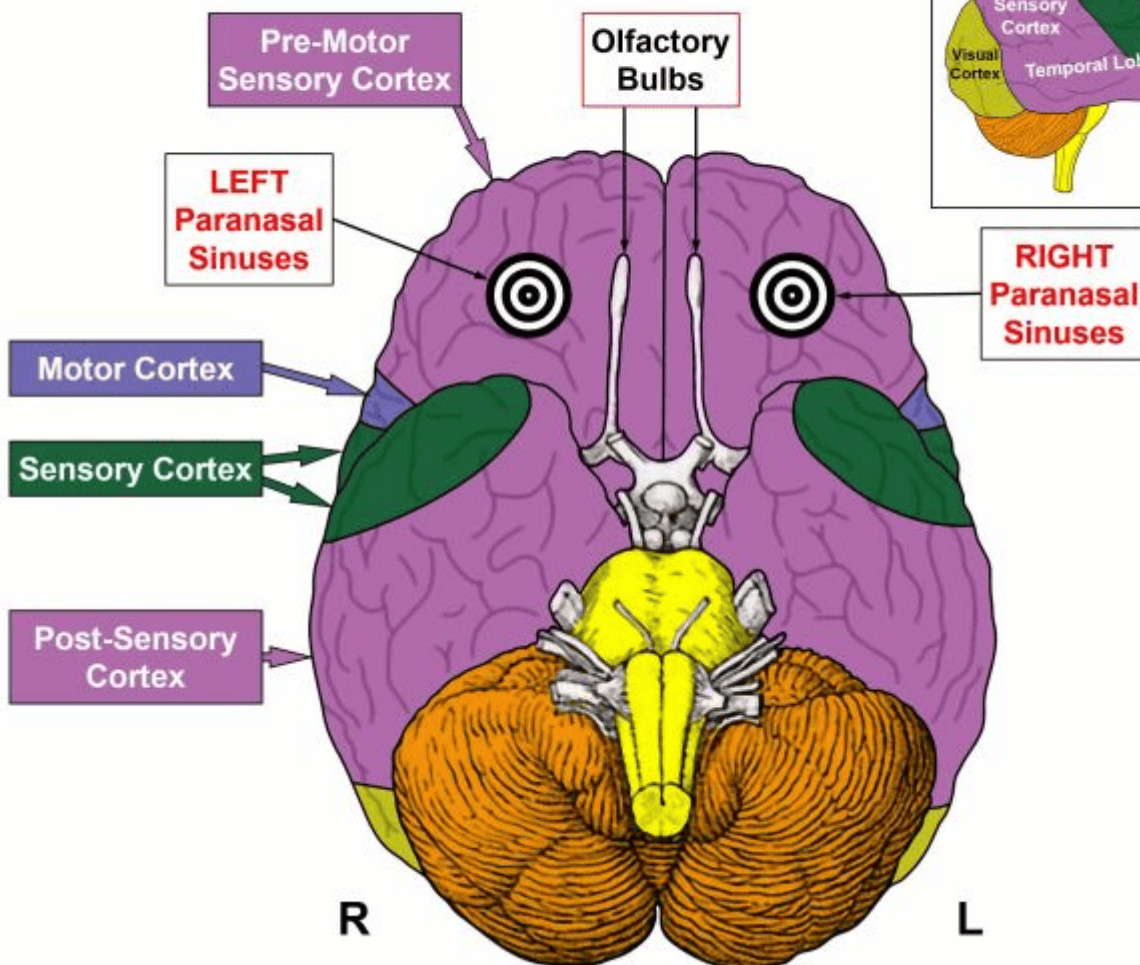
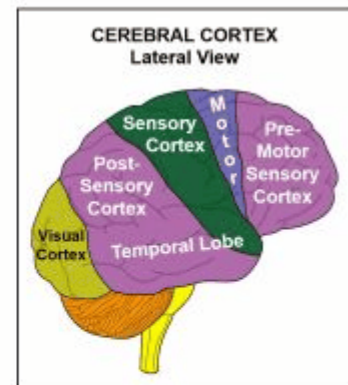

K rozdělení střeva došlo v okamžiku, kdy tzv. **DLAŽDICOVÝ EPITEL** (SQUAMOUS EPITHELIUM), který vznikl z nové embryonální zárodečné vrstvy, konkrétně z **EKTODERMU**, již migroval jak do vstupního, tak do výstupního úseku střeva. Během těhotenství se ektoderm vyvíjí sedmnáctý den po oplodnění. Všechny orgány a tkáně, které pocházejí z ektodermu, jsou řízeny z **MOZKOVÉ KŮRY** (CEREBRAL CORTEX). **POZNÁMKA:** Buňky alfa ostrůvků a beta ostrůvků slinivky břišní, čichové nervy a thalamus jsou řízeny z mezimozku (diencephalon, část mozku).

V případě [biologického konfliktu](#) generuje příslušný orgán během [konfliktně aktivní fáze ztrátu buněk](#). Ve [fázi hojení](#) se ztráta buněk obnovuje pomocí bakterií. **POZNÁMKA:** Vnitřní ucho (hlemýžď a vestibulární orgán), sítnice a sklivcové těleso reagují na související konflikt **funkční ztrátou**; okostice nervů **hyperfunkcí**.

CEREBRAL CORTEX Basal View

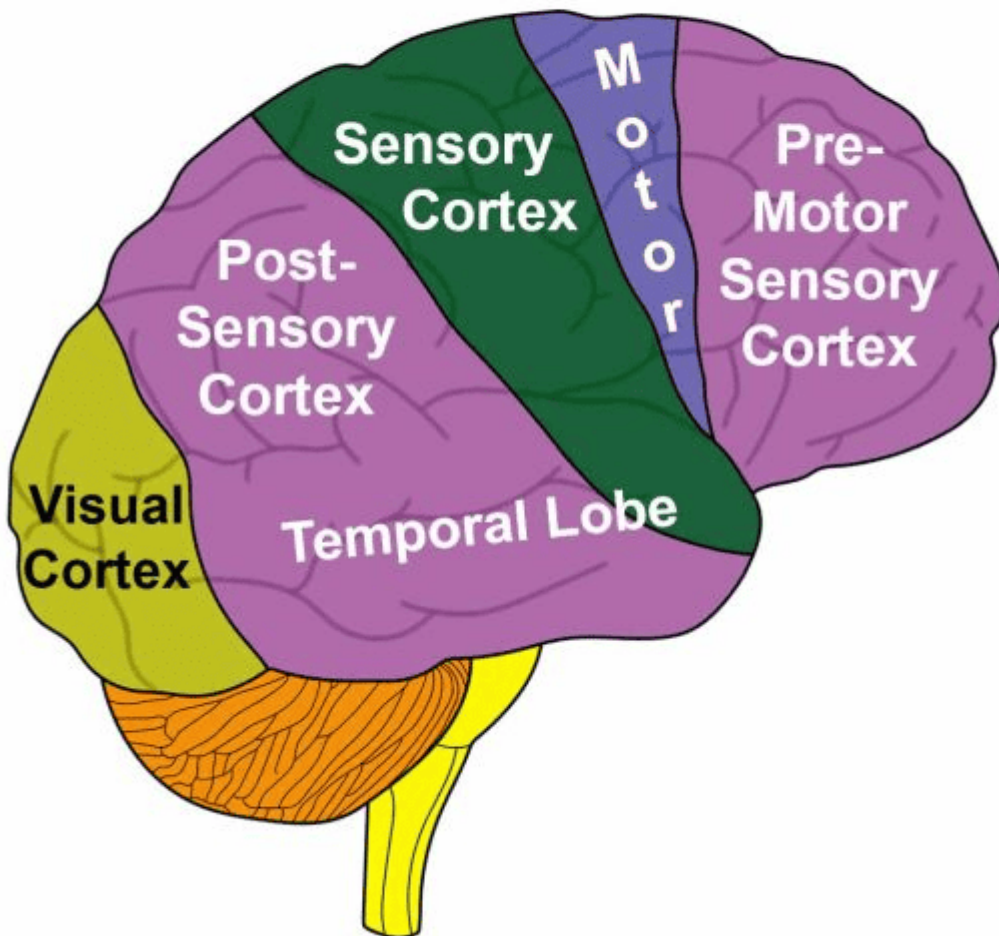
Výchozím bodem **migrace ektodermálních buněk** byl dlaždicový epitel pokrývající **periost paranasálních dutin**. Citlivé nervy epitelové sliznice vedlejších nosních dutin zajišťovaly zvýšený čich usnadňující přežití (pach nebezpečí) i rozmnožování (pach partnera).

Řídící centra **paranasálních dutin** se nacházejí na spodině lebeční. Tvoří spojnici mezi předsmyslovou a postsmyslovou kůrou.

Migrace dlaždicových epitelových buněk do VSTUPNÍ ČÁSTI STŘEVA vysvětluje, proč se ektodermální tkáň nachází v dnešních ...

CEREBRAL CORTEX

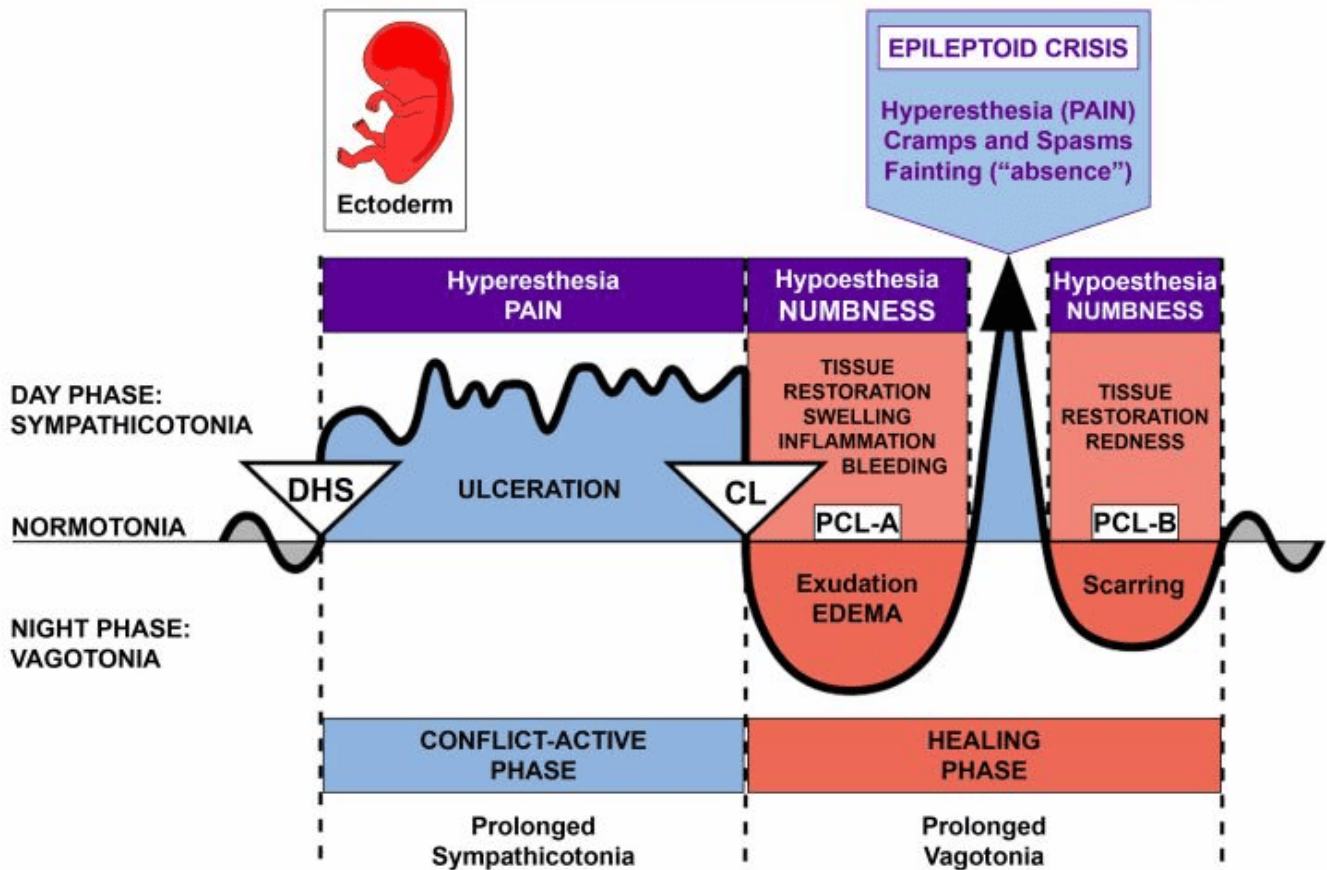
Lateral View

... ústech a hltanu, kanálcích slinných žláz, paranazálních dutinách, zubní sklovině, slzných kanálcích, kanálcích štítné žlázy a hltanových kanálcích. Všechny tyto tkáně jsou **ovládány z PREMOTORICKÉ SMYSLOVÉ KŮRY**.

... jícnu (horní dvě třetiny), žaludku (malé zakřivení), pyloru, bulbu dvanáctníku, žlučových cest, žlučníku, pankreatických vývodů, koronárních tepen, koronárních žil, vzestupné aorty, vnitřních krčních tepen, vnitřních úseků podklíčkových tepen, karotického sinu, žaludu penisu a žaludu klitoris. Všechny tyto tkáně jsou **ovládány z POSTSMYSLOVÉ KŮRY**.

GULLET MUCOSA SENSITIVITY PATTERN

DHS (Dirk Hamer Syndrome) – Biological Conflict
CL (Conflictolysis) – Conflict Resolution
PCL (Post-Conflictolysis) – Healing Phase

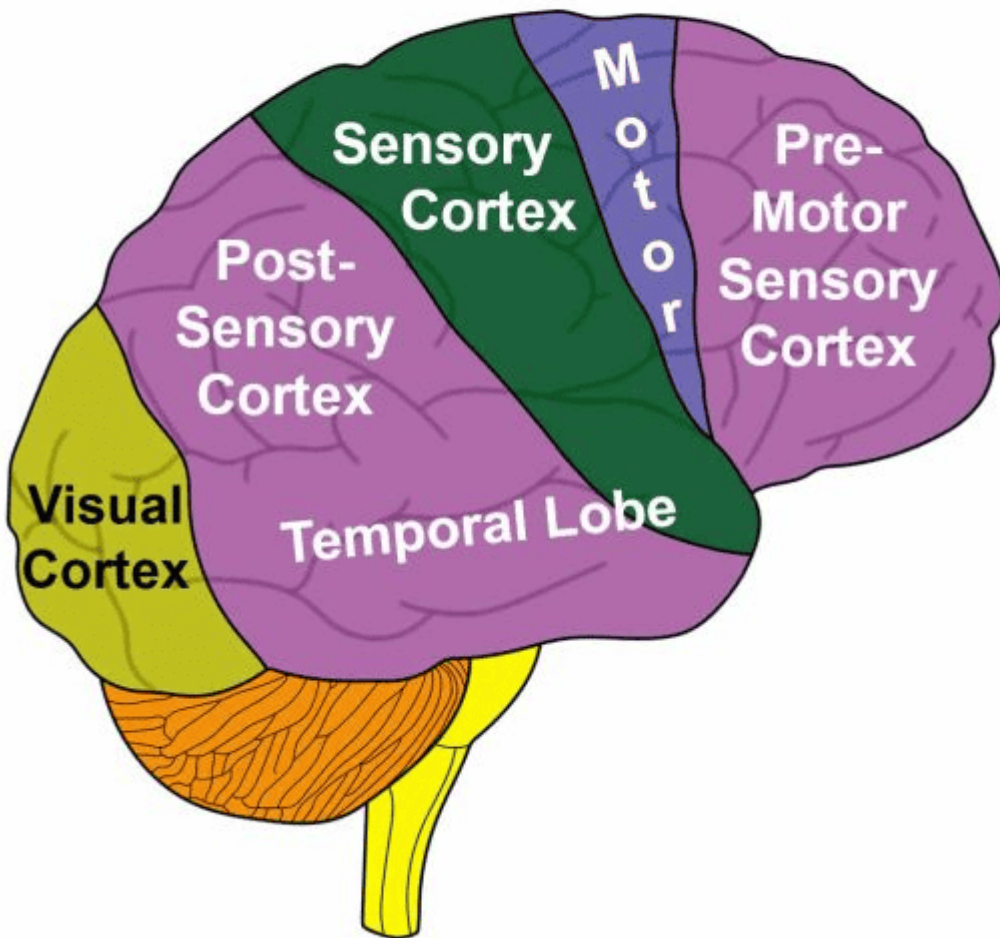
© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

Obě skupiny orgánů se řídí **VZORCEM CITLIVOSTI SLIZNICE HLTANU** (nazvaným tak kvůli jejímu spojení se sliznicí hltanu) s **přecitlivělostí během konfliktně aktivní fáze a epileptoidní krizí a hyposenzitivitou během fáze hojení.**

Migrace dlaždicových epitelových buněk do VÝSTUPNÍ ČÁSTI STŘEVA vysvětluje, proč se ektodermální tkáň nachází v dnešních ...

CEREBRAL CORTEX

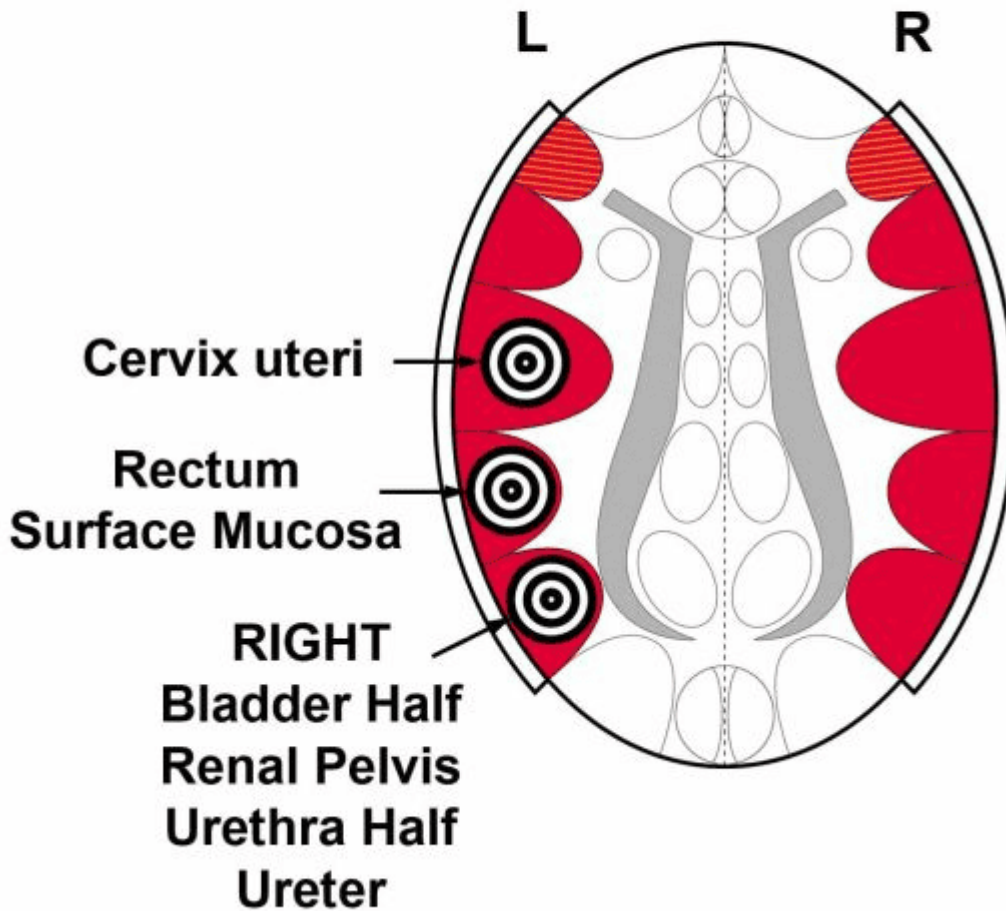
Lateral View

... ledvinových pánvičkách, močovodech, močovém měchýři, močové trubici, konečníku, perianálních kanálcích a děložním hrdle. Všechny tyto tkáně jsou řízeny z **POSTSENZORICKÉ KŮRY**.

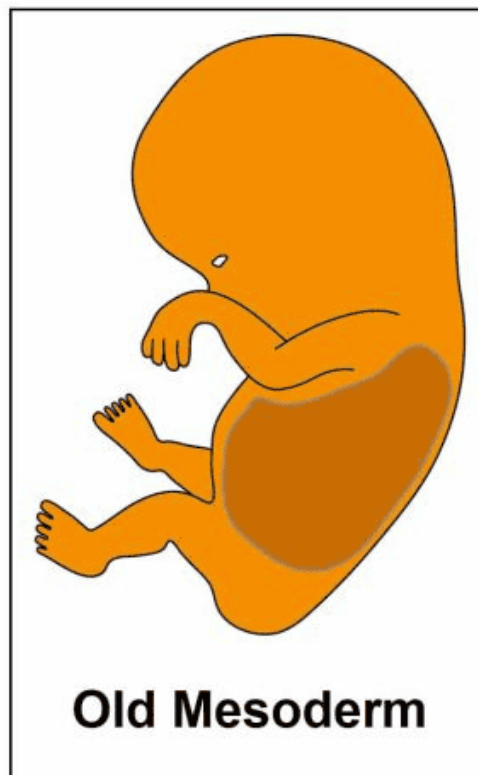
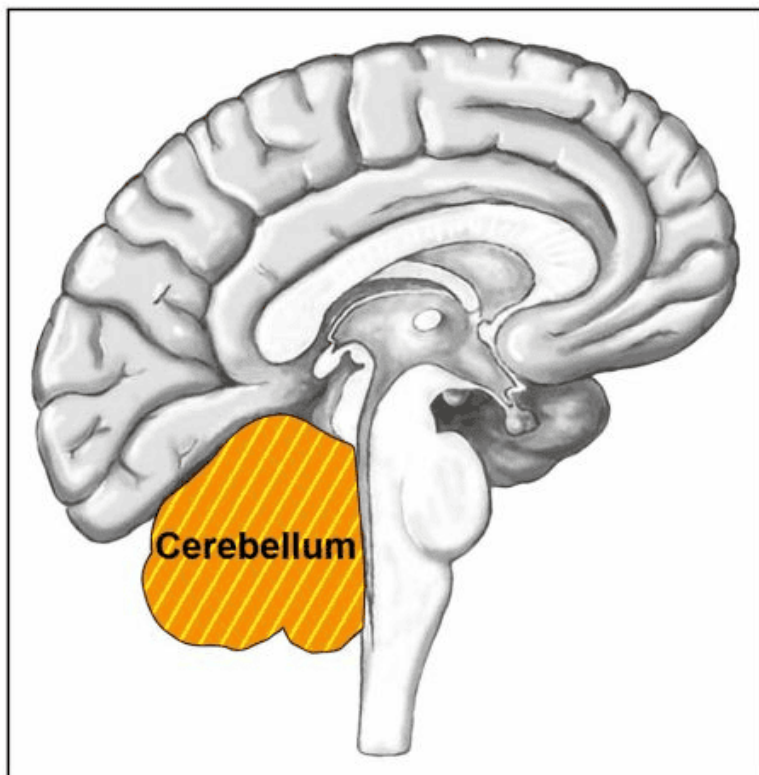

CEREBRAL CORTEX Top View

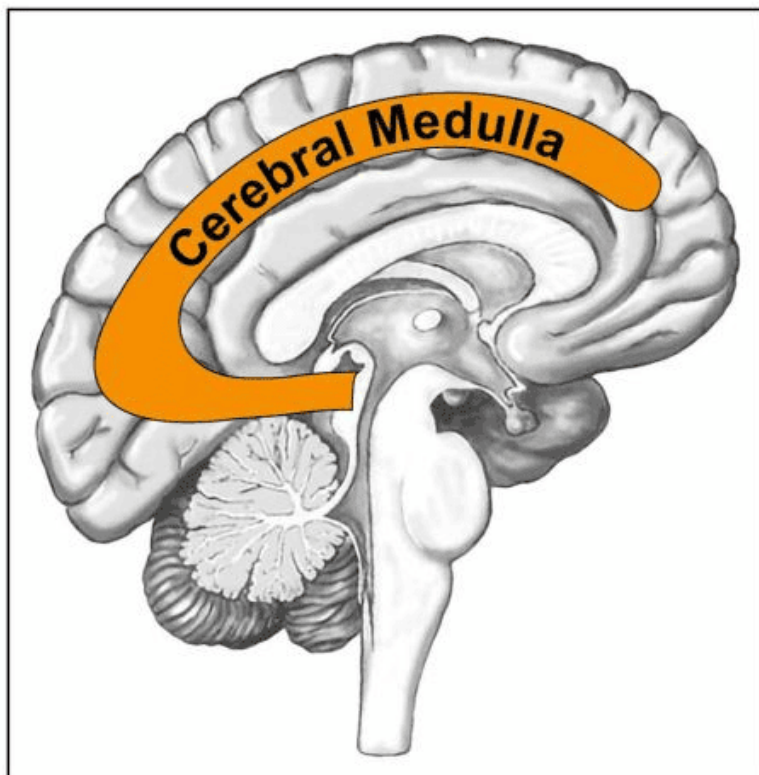
POZNÁMKA: Poté, co se střevo rozdělilo, musely být citlivé nervy i motorická inervace celého močopohlavního systému přepojeny přes míchu (to je důvod, proč tyto orgány ochrnují při paraplegii) a byly napojeny na **VZOREC SENSITIVITY VNĚJŠÍ KŮŽE**. V mozku jsou orgány uspořádány spořádaně vedle sebe na levé straně mozkové kůry.

MEZODERM, který se vyvinul po přesunu života na souš, se dělí na starší a mladší skupinu.

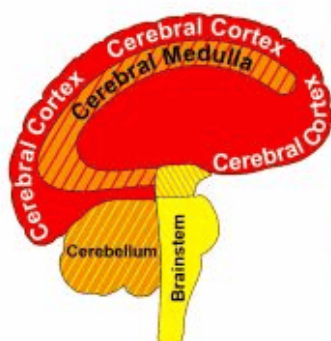
Ve **STARÉM MEZODERMU** se vyvíjí kůže corium (vč. mazových a potních žláz), pohrudnice, pobřišnice, velké omentum, osrdečník, prsní žlázy, tunica vaginalis testis (serózní obal varlete) a žlázy očních víček. Všechny orgány a tkáně, které pocházejí ze starého mezodermu, jsou řízeny z **MOZEČKU**, který byl vytvořen vedle mozkového kmene.

V případě [biologického konfliktu](#) vytváří související orgán během [konfliktně aktivní fáze](#) buněčnou proliferaci. Ve [fázi hojení](#) jsou další buňky odstraněny [pomocí hub a tuberkulózních bakterií](#).

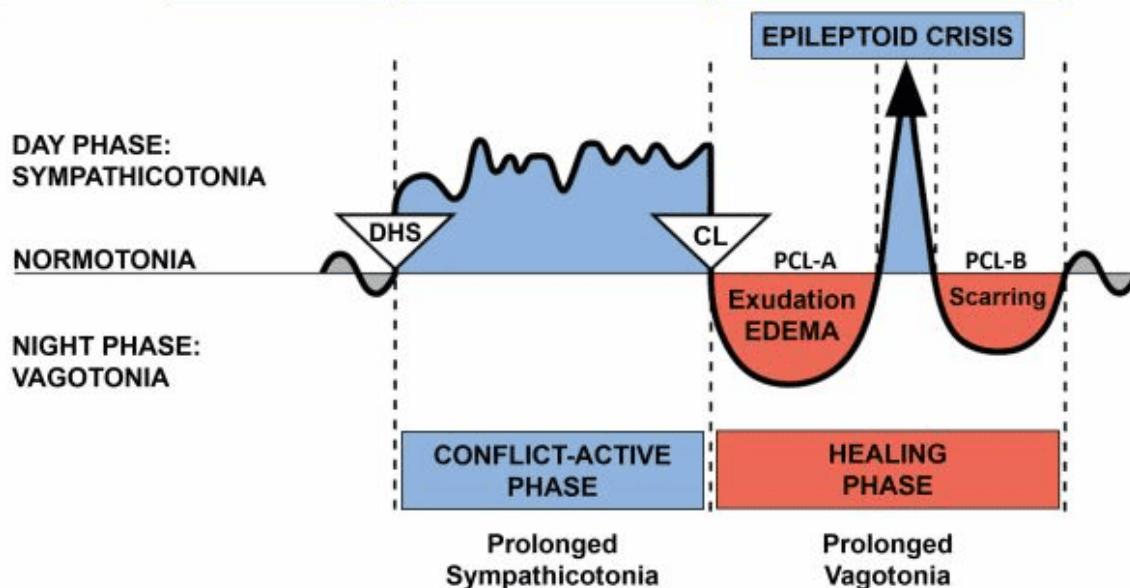

V **NOVÉM MEZODERMU** se vyvíjejí kosti (vč. kostní dřeně a krevních buněk), zubní dentin, parodont, myokard, příčně pruhované svaly, chrupavky, šlachy, vazy, tuková tkáň, pojivová tkáň (vč. neuroglie a myelinu), endokard a srdeční chlopně, krevní cévy (včetně sestupné aorty, zevní krkavice, vnějších úseků podklíčkových tepen, břišní aorty, mozkových tepen), mozkové blány, mízní cévy s mízními uzlinami, slezina, vaječníky, varlata, corpora cavernosa (penis), ledvinový parenchym, kůra nadledvin a části sklivce. Všechny orgány a tkáně, které pocházejí z nového mezodermu, jsou **řízeny z BÍLÉ HMOTY VELKÉHO MOZKU**, která byla vytvořena pod mozkovou kůrou.

V případě [biologického konfliktu](#) generuje příslušný orgán během [konfliktně aktivní fáze ztrátu buněk](#). Ve [fázi hojení](#) se ztráta buněk obnovuje pomocí bakterií.

Cerebral Cortex	CELL LOSS (ulceration, necrosis)	Tissue Restoration with Bacteria
Cerebral Medulla		
Cerebellum	CELL PROLIFERATION	Cell Removal with Fungi and Bacteria
Brainstem		

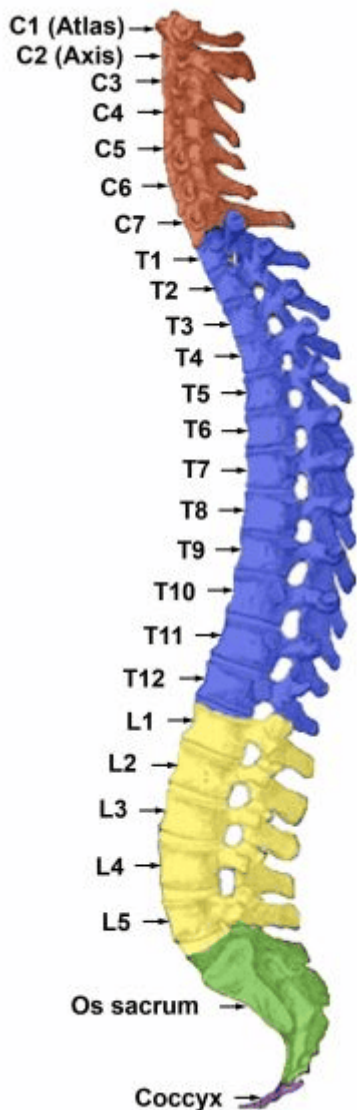

DHS (Dirk Hamer Syndrome) – Biological Conflict
 CL (Conflictolysis) – Conflict Resolution
 PCL (Post-Conflictolysis) – Healing Phase

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

Schopnost primordiální buňky dělit se mitózou a vytvářet diploidní buňky, které obsahují dvě sady chromozomů, se stala předlohou pro orgány řízené starým mozkem (mozkový kmen a mozeček), které vytvářejí buněčnou proliferaci během konfliktně aktivní fáze. Takzvané redukční dělení (meióza), při němž se počet chromozomů sníží z diploidních na haploidní, se stalo plánem pro orgány řízené velkým mozkem (bílá hmota a mozková kůra), které generují úbytek buněk během konfliktní aktivity. [Biologické speciální programy](#) jsou zapsány v genetické výbavě každé buňky lidského organismu.

POZNÁMKA: Původně byly tyto biologické programy přežití řízeny z „orgánového mozku“. S rostoucí složitostí životních forem se však vyvinul „hlavový mozek“, odkud jsou jednotlivé Biologické speciální programy koordinovány. Přesun z „orgánového mozku“ do „hlavového mozku“ vysvětluje, proč jsou v souladu s evoluční úvahou řídicí centra v mozku uspořádána ve stejném pořadí jako orgány v těle.

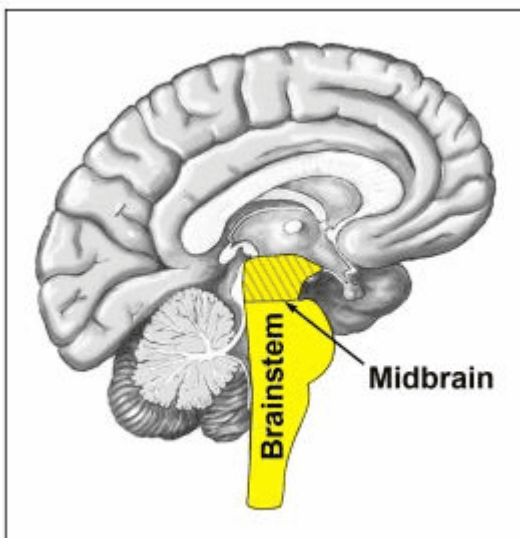
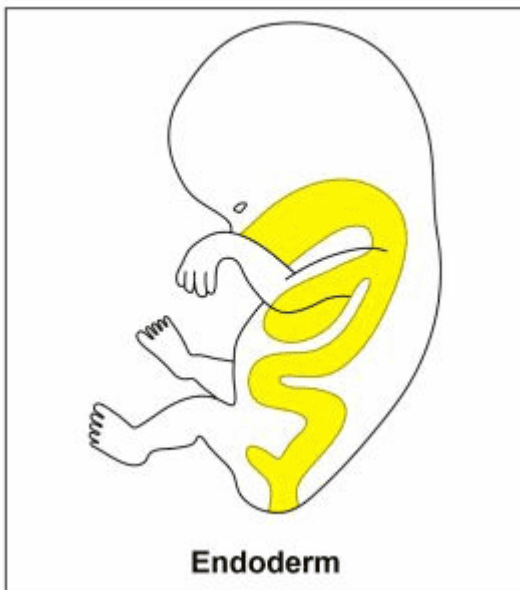
POZNÁMKA: [Kosti](#) kosterního systému jsou zásobovány míšními nervy. Inervace kostí pochází z druhého až čtvrtého krčního nervu (C2-C4). [Kůže koria](#) je zásobována druhým až pátým krčním nervem (C2-C5), téměř paralelně s inervací kostí. [Epidermis](#) je zásobována pátým až sedmým krčním nervem (C5-C7). Důvodem rozdílné inervace kostí a epidermis je skutečnost, že kosti, pocházející z nového mezodermu, se vyvinuly mnohem dříve než vnější ektodermální vrstva kůže.

Zpočátku bylo [periost](#), který obklopuje kosti kosterního systému, pokrytý dlaždicovým epitelem. Poté, co svaly, vazy, šlachy a dvě vrstvy kůže (kůže koria a vnější kůže) poskytly kostem novou oporu, vrstva dlaždicového epitelu degenerovala (ve vývoji plodu k tomuto procesu dochází během prvních dvou týdnů těhotenství). Zůstala jen citlivá síť okosticových nervů (řízená z postsmyslové kůry).

POZNÁMKA: Předchozí, starý dlaždicový epitel (srovnejte s mladým dlaždicovým epitelem epidermis) dodnes vystýlá paranazální dutiny, parodont, žalud klitorisu a žalud penisu. Periostální membrána žaludu penisu je zbytkem periostu, který pokrýval dřívější kost penisu.

VÝVOJ SVALOVÉ TKÁNĚ

HLADKÉ SVALY: Hladké svaly lidského těla pocházejí ze střevních svalů prvotního oro-faryngo-intestinálního-rektálního kanálu.

Hladké svaly střev, esovitě kličky a konečníku (horní část), vnitřního svěrače konečníku, ledvinové pánvičky, močovodů, močového měchýře, močové trubice, vnitřního svěrače močového měchýře, jícnu, průdušek, průdušnice, hrtanu, dělohy, myokardu (předsíně), cév (vč. koronárních tepen, koronárních žil, aorty, krčních tepen, podklíčkových tepen), lymfatických cév, zornic a hladkých řasnatých svalů, které pocházejí z **ENDODERMU**.

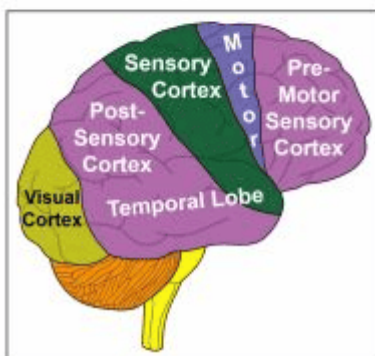
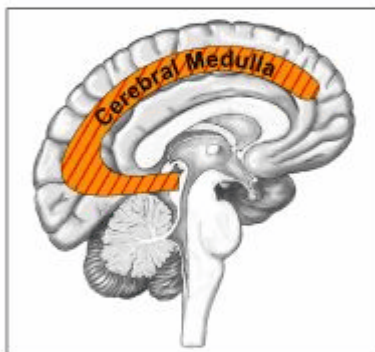
Hladké svaly jsou mimovolní nepruhované svaly. Jejich schopnost kontrakce umožňuje pohyb „sousta potravy“ (střevní svaly), „sousta krve“ (síně, cévy), „sousta vzduchu“ (hrtanové svaly, průduškové svaly), „sousta moči“ (ledvinová pánvička, močovody, močový měchýř, močová trubice, vnitřní svěrač močového měchýře), „sousta semene“ (prostatické kanálky) a „sousta světla“ (zornicové svaly) prostřednictvím specifických orgánů peristaltickým pohybem.

Hladké svaly jsou řízeny ze **STŘEDNÍHO MOZKU**, který se nachází v nejzazší

části mozkového kmene. **POZNÁMKA:** Mužské a ženské pohlavní buňky jsou rovněž řízeny ze středního mozku.

V případě [biologického konfliktu](#) vytvářejí související svaly během [konfliktně aktivní fáze](#) buněčnou proliferaci s nárůstem svalové hmoty a zvýšeným lokálním svalovým napětím (hypertonus). Ve [fázi hojení](#) se svaly uvolňují. [Epileptoidní krize](#) se projevuje svalovými křečemi. V děloze po ukončení hojení zůstávají dodatečné svalové buňky.

PŘÍČNĚ PRUHOVANÉ SVALY: Příčně pruhované svaly se vyvinuly v době, kdy bylo zapotřebí efektivnějších svalových funkcí.

Příčně pruhované svaly kosterního svalstva, myokardu (srdečních komor), koronárních tepen, koronárních žil, aorty, krčních a podklíčkových tepen, cév, jazyka, čelistí, ucha, průdušek, hrtanu, bránice, jícnu, žaludku (malého zakřivení), pyloru, dvanáctníku, pankreatických vývodů, žlučových cest, žlučníku, děložního čípku, svěrače děložního čípku, pochvy, konečníku, vnějšího svěrače konečníku, ledvinové pánvičky, močovodů, močové trubice, močového měchýře, vnějšího svěrače močového měchýře, svalů očních víček, příčně pruhovaných řasnatých svalů a mimočních svalů pocházejí z **NOVÉHO**

MEZODERMU .

Trofická funkce příčně pruhovaných svalů je řízena z **BÍLÉ HMOTY VELKÉHO MOZKU**.

Schopnost pohybovat svaly je řízena z **MOTORICKÉ KŮRY**.

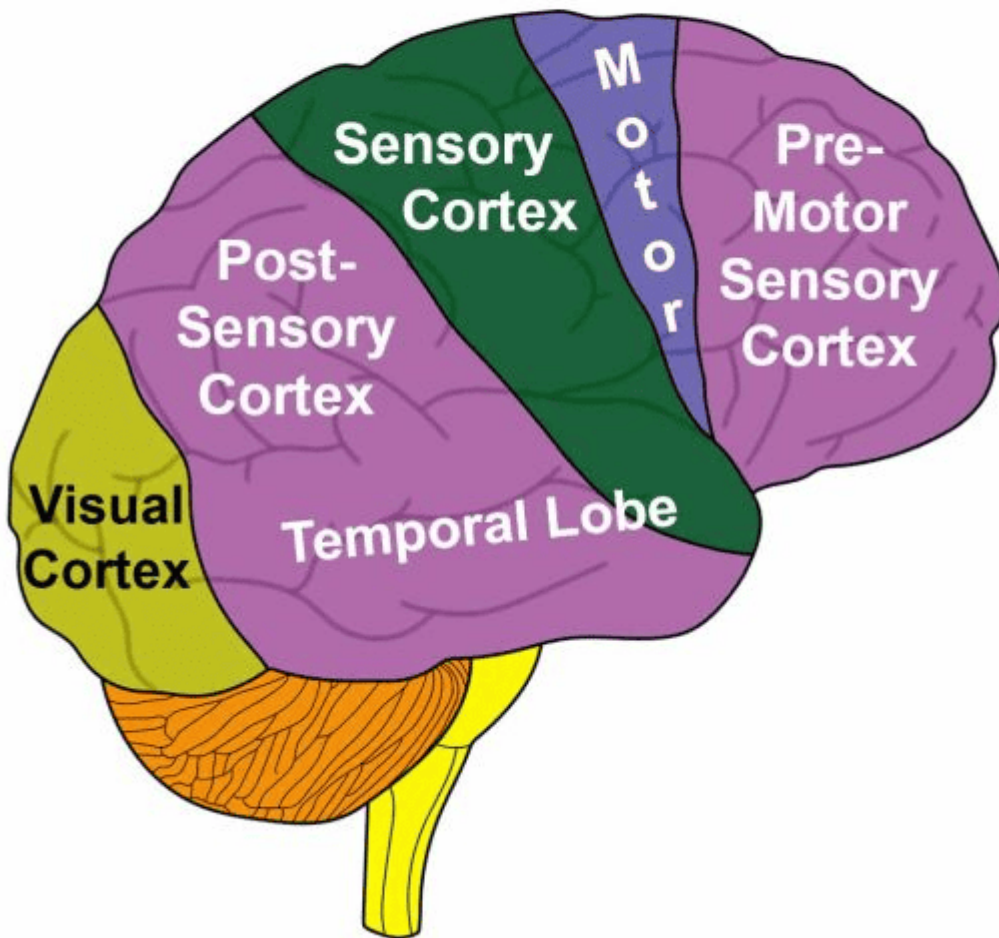
V případě [biologického konfliktu](#) vytvářejí související svaly během [konfliktně aktivní fáze ztrátu](#) buněk a svalovou paralýzu. Ve [fázi hojení](#) se svaly rekonstruuují. [Epileptoidní krize](#) se projevuje jako svalové křeče, rytmické křeče, křeče nebo svalové záškuby. **POZNÁMKA:** Z evolučního hlediska se právě tonicko-klonické křeče při porodu staly předlohou pro epileptoidní krizi příčně pruhovaného svalstva.

POZNÁMKA: Příčně pruhované svaly, ostrůvkové buňky slinivky břišní (alfa ostrůvkové buňky a beta ostrůvkové buňky), vnitřní ucho (hlemýžď a vestibulární orgán), sítnice a sklivcové těleso očí a čichové nervy patří do skupiny orgánů, které reagují na související konflikt **funkční ztrátou** nebo **hyperfunkcí** (okostice nervů a talamu).

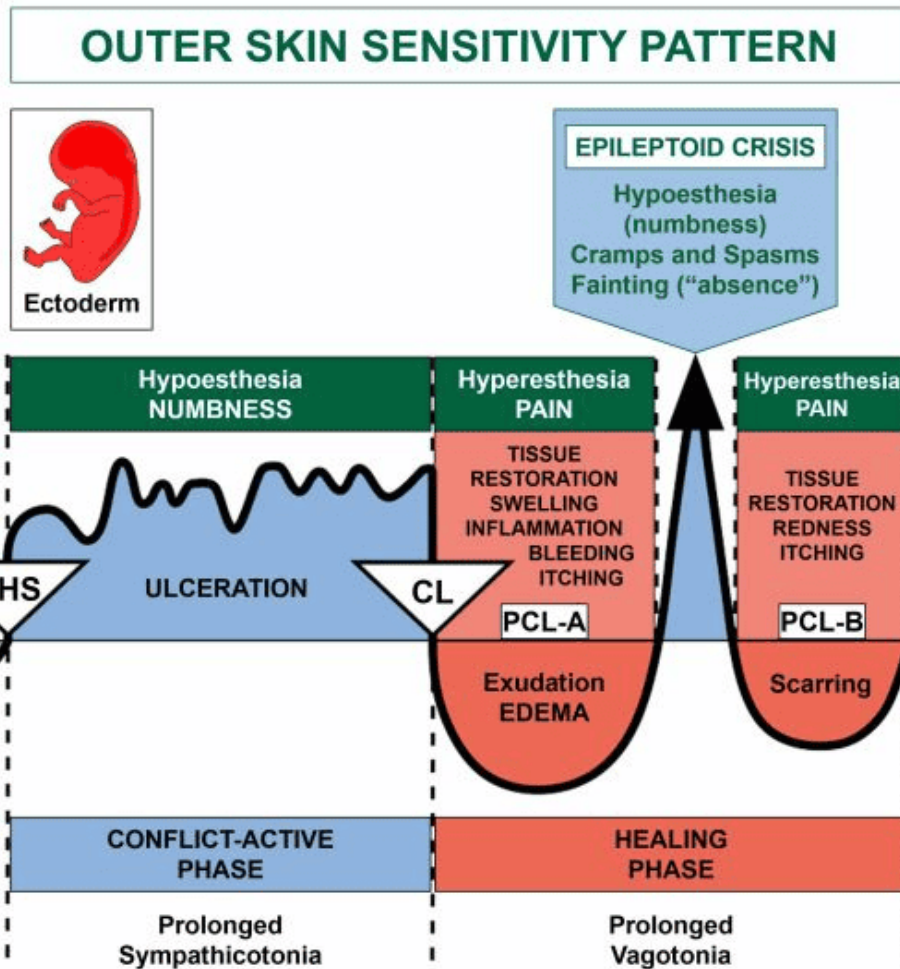
Nakonec **EKTODERM** vyvinul **VNĚJŠÍ KŮŽI**, která pokrývala celou kůži koria (pod kůží). Z vnější kůže ektodermální **dlaždicový epitel** migroval přes bradavky do mlékovodů, do zvukovodu, nosních dutin a dýchacích cest. Pokrýval také vnější část očí. Proto se dlaždicový epitel vyskytuje i v dnešních ...

CEREBRAL CORTEX

Lateral View

... epidermis (včetně zevních pohlavních orgánů a pochvy), prostatických kanáleků, kůže očních víček, kanáleků očních žláz, spojivky, rohovky, čočky, mlékovodů, zevního ucha a zvukovodu, nosní sliznice, průdušnice, hrtanu a hlasivek a průdušek. Všechny tyto tkáně jsou **ovládány ze SMYSLOVÉ KŮRY**.

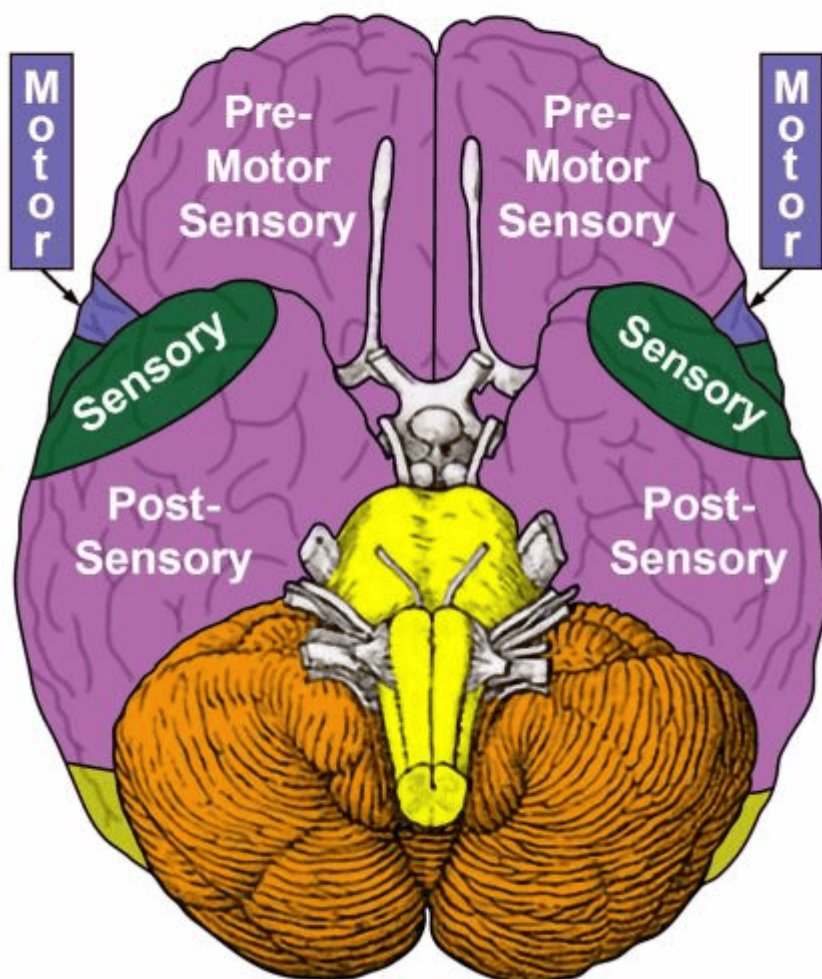
DHS (Dirk Hamer Syndrome) – Biological Conflict
 CL (Conflictolysis) – Conflict Resolution
 PCL (Post-Conflictolysis) – Healing Phase

© Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer

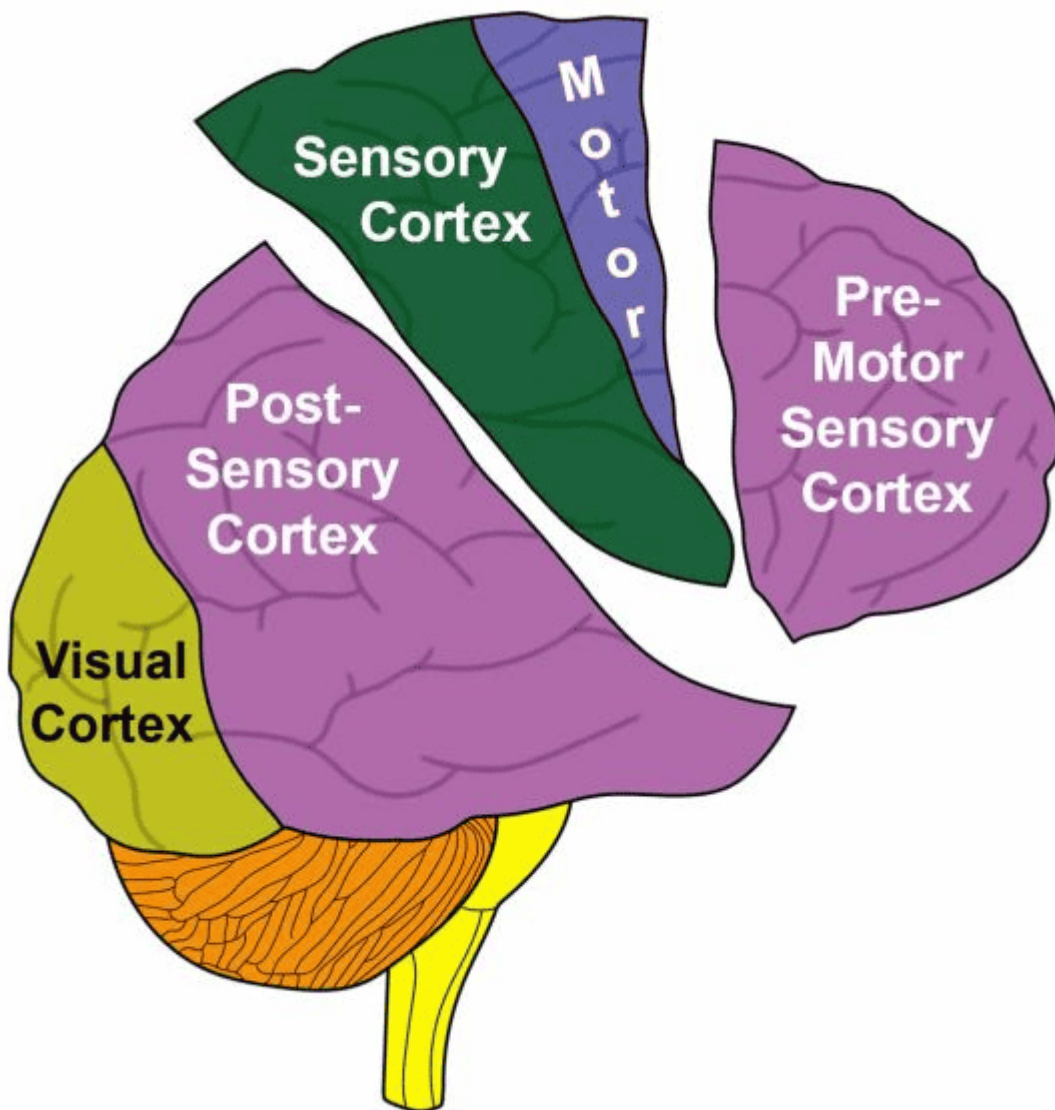
Tato skupina orgánů se řídí spolu s orgány močopohlavního systému **VZORCEM SENZITIVITY VNĚJŠÍ KŮŽE** (nazvaný tak kvůli spojení s vnější kůží) s **hyposenzitivitou** během **konfliktně aktivní fáze** a **epileptoidní krizí** a **hypersenzitivitou** ve fázi **hojení**.

POZNÁMKA: Vzorec senzitivity vnější kůže a Vzorec senzitivity sliznice hltanu jsou přesně opačné. Tyto dva vzorce citlivosti vysvětlují, proč například žaludeční vředy způsobují bolest (hyperestézii) během konfliktní aktivity, zatímco vředy v konečníku způsobují znecitlivění (hypoestézii) ve fázi konfliktní aktivity.

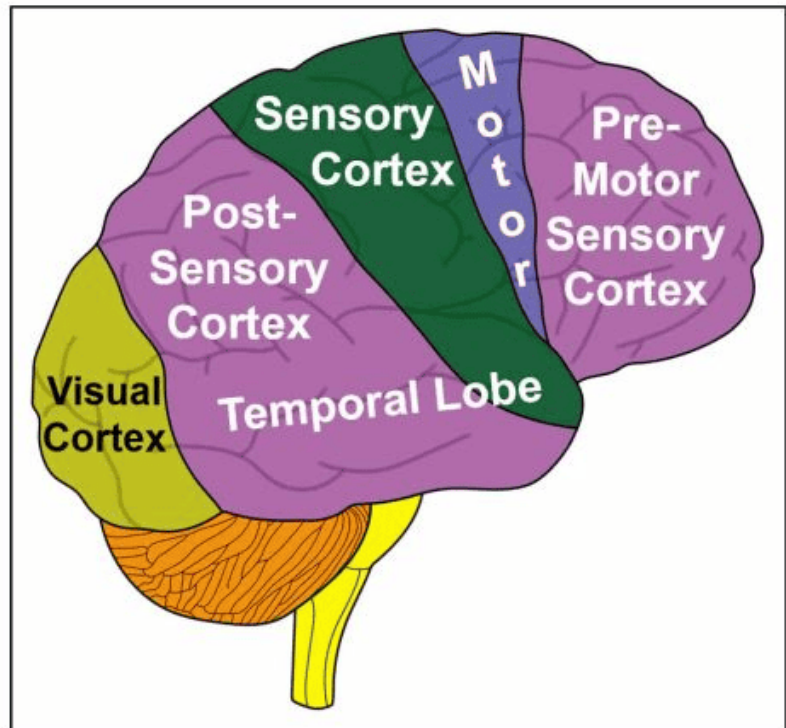
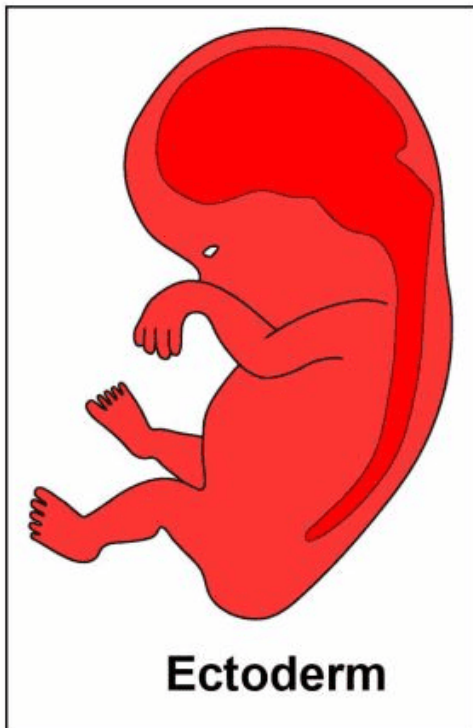
CEREBRAL CORTEX Basal View

Tento GNM diagram, který zobrazuje bazální pohled na mozkovou kůru, ilustruje, že **premotorická senzorycká kůra** a **postsenzorycká kůra** (které ovládají všechny orgány podle Vzorce citlivosti sliznice hltanu, močopohlavní systém a okosticové nervy) jsou podstatně větší než **senzorycká kůra** a **motorická kůra**.

Premotorická sensorická kůra a postsenzorická kůra byly původně jednou velkou oblastí, která byla později oddělena tím, že sensorická a motorická kůra si zachovaly spojení pouze na lebeční bázi.

Sítnice a sklivcové těleso očí pocházejí z **EKTODERMU**. Jsou řízeny z **ZRAKOVÉ KŮRY** umístěné v týlním laloku v zadní části mozku. Vizuální kůra a jí odpovídající orgány se vyvinuly dříve než smyslová a motorická kůra.

V případě [biologického konfliktu](#) vytváří související tkáň během [konfliktně aktivní fáze](#) funkční ztrátu. Ve fázi hojení se funkce obnoví.

Další texty ke studiu:

[GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY](#)

[SBS: ÚSTA A HLTAN](#)

[GNM: TEORIE GENETICKÝCH NEMOCÍ](#)
